

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 27.2.2012
COM(2012) 80 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2010

{SWD(2012) 24 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning for 2010.....	2
1. Emnet for rapporten	2
2. Opbygning af beretningen og resultaterne i revisionserklæringen for 2010	2
2.1 Opbygning af Revisionsrettens beretning for 2010.....	2
2.2 Resultaterne vedrørende politikgrupperne i revisionerklæringen for 2010.....	3
3. Medlemsstaternes forbedringer med hensyn til delt forvaltning – Indtægter og Landbrug og naturressourcer	4
3.1 Indtægter.....	5
3.2 Landbrug og naturressourcer	5
4. Medlemsstaternes forbedringer med hensyn til delt forvaltning – Samhørighed, energi og transport	7
4.1 Bedre vejledning og uddannelse.....	7
4.2 Forenkling.....	9
5. Konklusioner.....	10

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

MEDLEMSSTATERNES SVAR PÅ REVISIONSRETTENS ÅRSBERETNING FOR 2010

1. EMNET FOR RAPPORTEN

I artikel 143, stk. 6, i finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget fastlægges, at når Retten har fremsendt årsberetningen, meddeler Kommissionen straks de berørte medlemsstater de bemærkninger i beretningen, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser. Medlemsstaterne har 60 dage til at svare Kommissionen, hvorefter Kommissionen fremsender et sammendrag af svarene til Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet inden den 28. februar¹ det efterfølgende år.

Efter offentliggørelsen den 10. november 2011 af Rettens årsberetning for budgetåret 2010 gav Kommissionen på korrekt vis medlemsstaterne meddelelse om bemærkningerne i beretningen. Meddelelsen havde form af et brev og tre spørgeskemaer (vedlagt i bilag), som medlemsstaterne blev anmodet om at udfylde. Bilag I indeholdt et spørgeskema til de afsnit i beretningen, som vedrørte de enkelte medlemsstater. Bilag II indeholdt et spørgeskema om revisionsresultaterne for de enkelte medlemsstater, og bilag III indeholdt et spørgeskema om de generelle revisionsresultater vedrørende politikker og programmer under delt forvaltning.

I denne rapport foretages en analyse af medlemsstaternes svar, og sammen med rapporten fremlægges et arbejdsdokument (SWD, Staff Working Document), som indeholder et sammendrag af medlemsstaternes svar til bilag I og III.

2. OPBYGNING AF BERETNINGEN OG RESULTATERNE I REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2010

2.1 OPBYGNING AF REVISIONSRETTENS BERETNING FOR 2010

Hvad angår beretningen for 2010, foretog Revisionsretten yderligere ændringer i præsentationen af denne. For det første er politikgrupperne og de tilhørende kapitler ændret, og der er et nyt kapitel om opnåelse af resultater (kapitel 8), der afspejler betydningen af principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i forbindelse med EU's udgifter.

For det andet har Revisionsretten yderligere sat fokus på anbefalingerne, idet den for hver politikgruppe har foretaget en detaljeret beskrivelse af opfølgningen på tidligere anbefalinger. Endelig er resultaterne af testen af transaktionerne angivet med større klarhed, og Revisionsretten har angivet den skønnede fejlprocent for hver politikgruppe og for budgettet som helhed.

Hvad angår fejlprocenten, giver Retten i beskrivelsen af sin revisionsmetode vedrørende revisionserklæringen for 2010 en klar definition af den anvendte terminologi:

¹ Finansforordningen, artikel 143, stk. 6 (EUT L 390 af 30.12.2006).

"Den mest sandsynlige fejlprocent (MSF) er det vægtede gennemsnit af de konstaterede fejlprocenter i stikprøven. Retten anvender også statistiske standardteknikker til at anslå det interval, hvor den har 95 % sikkerhed for, at fejlforekomsten for populationen ligger i hver enkelt specifik vurdering (og i udgifterne som helhed). Det er intervallet mellem den **nedre fejlgrænse (NF)** og den **øvre fejlgrænse (ØF)**²".

I nedenstående tabel 1 findes oplysninger om **MSF**, **NF** og **ØF** per kapitel i revisionserklæringen for 2010.

Tabel 1.2 — Resumé af revisionsresultaterne vedrørende transaktionernes formelle rigtighed i 2010

Politikgruppe	Betalinger (millioner)	Mest sandsynlige (%)	Konfidensinterval (%)		Fejlfrekvens ⁽¹⁾ (%)	Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne ⁽²⁾
			Nedre fejlgrænse (NF)	Øvre fejlgrænse (ØF)		
Landbrug og naturressourcer	55 990 ⁽³⁾	2,3	0,8	3,8	37	Delvis effektive
Samhørighed, energi og transport	37 556 ⁽⁴⁾	7,7	4,7	10,7	49	Delvis effektive
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse	6 543	1,7	0,1	3,3	23	Delvis effektive
Forskning og andre interne politikker	8 953	1,4	0,6	2,1	39	Delvis effektive
Administrationsudgifter og andre udgifter	9 264	0,4	0,0	1,1	7	Effektive
Samlede revideret population	118 306⁽⁵⁾	3,7	2,6	4,8	36	Delvis effektive
Indtægter	127 795	0,0	I/R	I/R	I/R	Effektive

⁽¹⁾ Fejlfrekvensen angiver, hvor stor en del af stikprøven der er behæftet med kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl.

⁽²⁾ Et system betegnes som "delvis effektivt", når det vurderes, at nogle kontrolordninger har fungeret godt nok, mens andre ikke har. Det betyder, at systemet som helhed måske ikke kan begrænse fejlene i de underliggende transaktioner til et acceptabelt niveau. Flere detaljer i afsnittet "Revisionens omfang og revisionsmetoden" i kapitel 2-7.

⁽³⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 3.16).

⁽⁴⁾ Godtgjorte udgifter (jf. punkt 4.23).

⁽⁵⁾ Differencen mellem betalingerne i 2010 (122 231 mio. EUR - jf. tabel 1.1) og det samlede beløb for den samlede reviderede population med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed udgøres af betalte forskud vedrørende gruppen Landbrug og naturressourcer (851 millioner euro) og gruppen Samhørighed, energi og transport (3 074 mio. EUR) (jf. punkt 3.16 og 4.23).

Kilde: Revisionsrettens beretning for 2010 – Tabel 1.2 Resumé af revisionsresultaterne vedrørende transaktionernes formelle rigtighed, s. 18

2.2 RESULTATERNE VEDRØRENDE POLITIKGRUPPERNE I REVISIONERKLÆRINGEN FOR 2010

I revisionserklæringen for 2010 konstaterer Revisionsretten, at regnskabet giver et retvisende billede af Den Europæiske Unions finansielle stilling og af resultaterne af transaktionerne og af dens pengestrømme, og at de var uden væsentlig fejlforekomst. Med hensyn til indtægter (kapitel 2) fandt Revisionsretten heller ikke væsentlige fejl i transaktionerne og konstaterede, at kontrolsystemerne var effektive. Forpligtelserne vedrørende samtlige grupper af politikområder var også uden væsentlig fejlforekomst³. Revisionsretten konkluderer, at betalingerne under politikområdet Administrationsudgifter og andre udgifter (kapitel 7) som helhed var uden væsentlige fejlforekomster, og at systemerne var effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed.

Med hensyn til Forskning og andre interne politikker (kapitel 6) og Bistand til tredjelande (kapitel 5) konkluderes det i Revisionsrettens revision, at de to politikområder er uden væsentlige fejlforekomster, og at kontrolsystemerne var delvis effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed. Men vedrørende kapitel 6 konstaterede Revisionsretten dog, at de mellemliggende og endelige betalinger under forskningsrammeprogrammerne var væsentlig fejlbehæftede. I kapitel 5 er de mellemliggende og endelige betalinger også væsentlig fejlbehæftede⁴.

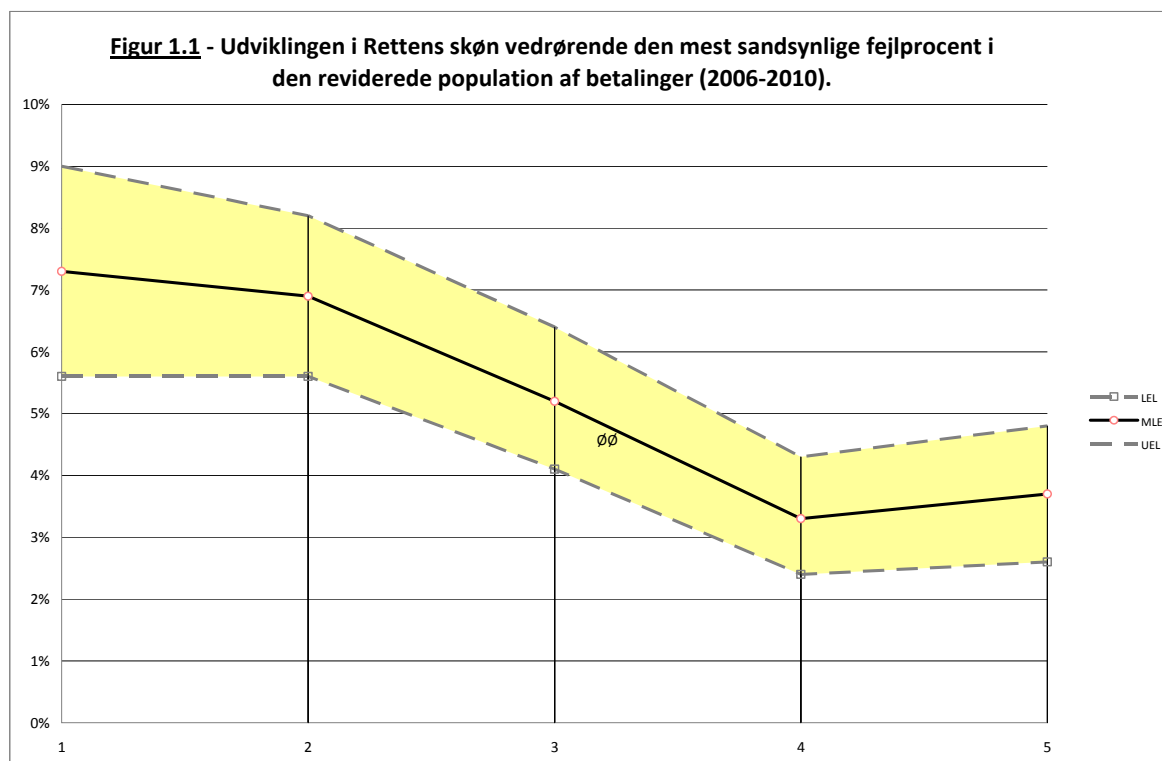
² Bilag 1.1, del 2, punkt 13.

³ Revisionsrettens beretning for 2010, 1.11, s. 17.

⁴ Revisionsrettens beretning for 2010, 5.35, s. 149 og 6.48, s. 183.

Vedrørende områderne Samhørighed, energi og transport (kapitel 4) og Landbrug og naturressourcer (kapitel 3) konkluderede Revisionsretten, at betalingerne var væsentlig fejlbehæftede, men de direkte betalinger til landbrugere under IFKS⁵ var dog uden væsentlig fejlforekomst. På begge politikområder var systemerne delvis effektive⁶.

Som det fremgår af nedenstående kurve fra Revisionsretten, har den sandsynlige fejlprocent vedrørende budgettet som helhed udvist en stabilt faldende tendens de sidste fem år. I 2010 har fremskridtene på en række områder dog ikke kompenseret for en moderat stigning, hvad angår gruppen Samhørighed, hvilket har medført en lille samlet stigning for budgettet som helhed⁷.

Kilde: Revisionsrettens beretning for 2010 - Figur 1.1 — Udviklingen i Rettens skøn vedrørende den mest sandsynlige fejlprocent i den reviderede population af betalinger (2006-2010)

3. MEDLEMSSTATERNES FORBEDRINGER MED HENSYN TIL DELT FORVALTNING – INDTÆGTER OG LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

Som nævnt i indledningen fremsendte Kommissionen ud over brevet tre bilag til medlemsstaterne. Bilag I indeholdt et spørgeskema til de afsnit i beretningen, som vedrører de enkelte medlemsstater. Bilag II bestod af et spørgeskema om revisionsresultaterne for de enkelte medlemsstater, og bilag III bestod af et spørgeskema om de generelle revisionsresultater vedrørende den delte DAS-forvaltning for 2010. I forbindelse med bilag I og II blev medlemsstaterne anmodet om at oplyse, hvad de havde gjort for at rette eventuelle fejl, og at redegøre for tidsplan, indhold og forventet resultat.

⁵ Det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem.

⁶ Revisionsrettens beretning for 2010, 1.13, s. 17.

⁷ Revisionsrettens beretning for 2010, 1.15-1.16, s. 19.

Dette afsnit indeholder en analyse af medlemsstaternes svar til bilag I og II og til spørgsmål 1 i bilag III, der omhandler politikområdet Landbrug og naturressourcer (kapitel 3).

Generelt blev medlemsstaternes svar modtaget inden for den fastsatte frist, og selv om svarene fra medlemsstaterne varierede betydeligt i kvalitet, var de i visse tilfælde af meget høj standard. Overordnet omfattede næsten alle medlemsstaternes svar dette år beskrivelser af de initiativer til forbedringer, der allerede var taget, eller som ville blive taget i den nærmeste fremtid. Medlemsstaterne angav også, at de bakker op om at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning⁸. De erkender, at de har et ansvar for at forbedre forvaltningen af EU-midlerne, og der var forslag til en mere gennemsigtig dechargeprocedure med for eksempel forslag om, at der kunne udveksles omfattende oplysninger om bedste praksis på medlemsstatsniveau⁹.

3.1 INDTÆGTER

Medlemsstaterne angav i deres svar til Revisionsrettens bemærkninger vedrørende området Indtægter (kapitel 2), at der var truffet afhjælpende foranstaltninger, hvor det var nødvendigt. Revisionsretten fandt for eksempel frem til, at der var visse svagheder i procedurerne og systemerne, hvilket har en indflydelse på de beløb, der bogføres i B-regnskaberne i tre lande, Det Forenede Kongerige, Italien og Nederlandene¹⁰. Det Forenede Kongerige oplyste, at myndighederne havde accepteret Revisionsrettens bemærkninger, at der var taget fat på hvert enkelt problem, og at Revisionsretten var blevet informeret herom. Myndighederne i Det Forenede Kongerige angav yderligere, at de havde rettet B-regnskabet og indført nye procedurer og vejledninger for at forebygge gentagelser¹¹.

Med hensyn til momsbaseede egne indtægter skrev Revisionsretten i beretningen, at "Der findes stadig længerevarende forbehold, men puklen er ved at blive afviklet¹²". Den 31.12.2010 var der for alle medlemsstaterne taget 152 forbehold, mens tallet var 167 et år tidligere.

Sytten medlemsstater sammenfattede med forskellig grad af detaljer de foranstaltninger, som de og Kommissionen gennemfører for at ophæve forbeholdene. Otte af disse medlemsstater¹³ (Cypern, Finland, Østrig, Den Tjekkiske Republik, Polen, Spanien, Litauen og Letland) angav, at mindst ét forbehold var blevet ophævet for deres medlemsstat som følge af de initiativer, der var gennemført efter 2010. Danmark, Malta, Polen, Litauen, Italien, Grækenland, Frankrig og Finland forventede alle, at yderligere forbehold ville blive ophævet enten efter inspektionerne i 2011 eller efter de planlagte inspektioner i 2012.

3.2 LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

Revisionsretten fremhævede angående politikområdet Landbrug og naturressourcer (kapitel 3), at der var svagheder i forbindelse med markidentifikationssystemet

⁸ Arbejdsdokument, bilag III, del B, s. 89.

⁹ Arbejdsdokument, bilag III, del B, s. 90.

¹⁰ Arbejdsdokument, s. 6.

¹¹ Arbejdsdokument, s. 6-7.

¹² Revisionsrettens beretning for 2010, 2.22, s. 49.

¹³ Arbejdsdokument, s. 11-21.

(LPIS)¹⁴, og fremlagde resultaterne i denne forbindelse. LPIS er en database, hvor alle landbrugsområder (referenceparceller) i en medlemsstat er registreret, med frivillig anvendelse af ortofotos¹⁵. I Spanien (Castilla-la-Mancha og Extremadura), Grækenland og Rumænien fandt Revisionsretten tilfælde af permanente græsarealer, som var registreret i LPIS som værende fuldt ud støtteberettigede, selv om de kun delvist var støtteberettigede.

I alle tre tilfælde svarede de berørte medlemsstater. Spanien oplyste, at der aktuelt var indført en handlingsplan med henblik på at forbedre opdateringen af LPIS-GIS, herunder med en ny metode til at fastlægge græsarealernes støtteberettigelseskoeficient¹⁶. Grækenland oplyste, at det havde indført foranstaltninger til at sikre, at kun permanente græsarealer var støtteberettigede¹⁷. Rumæniens svar på Revisionsrettens bemærkninger var, at landet havde afsluttet en handlingsplan om kvaliteten af LPIS. Rumænien angav videre, at APIA - agenturet for landbrugsudbetalinger og -interventioner - nu sikrer, at ikke-landbrugsarealer ikke er omfattet af LPIS's referenceparceller, og at de resterende fejl, der var fundet, skyldtes fejl i fortolkningerne af fotoerne. I henhold til APIA blev betalingerne inddrevet i henhold til gældende procedurer, hvis de var blevet udbetalt uretmæssigt¹⁸.

I fem medlemsstater (Bulgarien, Nederlandene, Grækenland, Rumænien og Spanien) konstaterede Retten også særlige svagheder med hensyn til at holde LPIS ajour¹⁹. Fire af de fem medlemsstater, som Revisionsretten nævner, har oplyst, at opdateringen af databasen var en integrerende del af vedligeholdelsesprogrammet, og Grækenland og Rumænien oplyste, at de foretog regelmæssige årlige opdateringer²⁰. Andre medlemsstater svarede på et spørgsmål i bilag III om de initiativer, der var taget for at forbedre forvaltningen og kontrolsystemerne vedrørende landbrugsudgifterne, især inden for udvikling af landdistrikter, at forbedringer af LPIS fortsat var en prioritet. Af de 22 lande, der svarede på spørgsmålet, beskrev 13 konkrete initiativer, der var taget for at forbedre LPIS. Disse lande omfattede Irland, Italien, Det Forenede Kongerige, Portugal, Luxembourg og Polen.

Ud over forbedringerne af LPIS i flere medlemsstater svarede de fleste medlemsstater, at de i det seneste år havde taget initiativer til yderligere at forbedre forvaltningen og kontrolsystemerne i forbindelse med udgifter på landbrugsområdet og til at styrke effektiviteten af de udførte kontroller, navnlig med hensyn til området Udvikling af landdistrikter. Disse forbedringer omfatter udvikling og styrkelse af forskellige IT-systemer i mange lande. Slovenien for eksempel angav, at den slovenske forvaltningsmyndighed for landets program for udvikling af landdistrikter i perioden 2007-2013 med henblik på at fremskynde og effektivisere behandlingen af ansøgningerne har udviklet det elektroniske system til indgivelse af ansøgninger "e-PRP", der er et pilotprojekt i forbindelse med foranstaltning 121 om modernisering af landbrugsbedrifter i 2010. Ansøgerne begår nu færre fejl, når de udfylder deres ansøgning elektronisk, og derfor tager de administrative kontroller mindre tid, hvilket igen mindsker arbejdsbyrden for betalingsorganet og sikrer effektive

¹⁴ Kommissionen bemærker, at de fleste kvantificerbare fejl finansielt set er relativt små og især vedrører små forskelle i Revisionsrettens ommåling af parceller (Revisionsrettens beretning for 2010 3.19, s. 78).

¹⁵ Revisionsrettens beretning for 2010, 3.31, s. 83.

¹⁶ Arbejdsdokument, s. 31.

¹⁷ Arbejdsdokument, s. 31-32.

¹⁸ Arbejdsdokument, s. 29.

¹⁹ Revisionsrettens beretning for 2010, 3.32, s. 84.

²⁰ Arbejdsdokument, s. 31-32.

kontroller²¹. Letland oplyste også, at deres it-system var forbedret, og for eksempel var der indlagt et "priskatalog" i informationssystemet til programmet til udvikling af landdistrikter med henblik på at sammenligne og vurdere priserne mellem de projektansøgninger, der indgives²².

4. MEDLEMSSTATERNES FORBEDRINGER MED HENSYN TIL DELT FORVALTNING – SAMHØRIGHED, ENERGI OG TRANSPORT

4.1 BEDRE VEJLEDNING OG UDDANNELSE

Bilag III til spørgeskemaet omhandlede især spørgsmål om Samhørighed, energi og transport (kapitel 4), og dette underkapitel i rapporten omfatter medlemsstaternes svar på disse spørgsmål.

Hvad angår politikområdet Samhørighed, energi og transport, mener Revisionsretten for så vidt angår 58 % af de fejlbehæftede transaktioner, at myndighederne i medlemsstaterne kunne have opdaget og korrigeret i hvert fald nogle af fejlene (før de attesterede udgifterne over for Kommissionen)²³. Medlemsstaterne blev i bilag III anmodet om at kommentere denne bemærkning. Næsten alle medlemsstaterne svarede, og 63 % angav, at det mest effektive middel til at forebygge, at uregelmæssigheder opstår, er at forbedre vejledningen af modtagerne. Andre midler til forbedringer omfatter udvidet dokumentkontrol og øget kontrol på stedet. Yderligere forslag fra medlemsstaterne omfattede forenkling og afklaring af reglerne og forskrifterne på både nationalt niveau og EU-niveau (*se afsnit 4.1 om Forenklinger, der indeholder analyser af medlemsstaternes forslag til forenklinger*). I nedenstående tabel er angivet antallet af medlemsstater, der foretrækker en særlig løsning. Nogle medlemsstater valgte at sætte krydser flere steder, og der er et flertal, der foretrækker en kombination af a) øget vejledning for modtagerne og b) udvidet dokumentkontrol.

Q2 Samhørighed, energi og transport		
I kapitlet om samhørighed (§4.25) gav Retten udtryk for, at den mente, at medlemsstaterne havde tilstrækkeligt med oplysninger til at opdage eller i det mindste at korrigere (inden udgifterne blev attesteret over for Kommissionen) nogle af fejlene i de transaktioner, der var behæftet med fejl (58 %).	Antal af medlemsstater	% af medlemsstater
Hvad mener De, at der kan gøres for at forbedre situationen?		
a) øge vejledningen for de endelige modtagere, så der undgås uregelmæssigheder	18	67 %
b) udvide dokumentkontrollen af de ansøgninger, der indsendes af endelige modtagere	15	56 %
c) øge kontrollen på stedet af transaktionerne, inden de godkendes	11	41 %
d) andre forslag	7	26 %

²¹ Arbejdsdokument, bilag III, s. 83-84.

²² Arbejdsdokument, bilag III, s. 71-72.

²³ Revisionsrettens beretning for 2010, 4.25, s. 109.

Med hensyn til Samhørighed konstaterede Revisionsretten også, at projekter, som ikke var støtteberettigede og ikke-støtteberettigede omkostninger udgjorde henholdsvis 35 % og 33 % af den skønnede fejlprocent i dette kapitel. Revisionsretten konstaterede desuden, at der havde været tilfælde af alvorlige fejl med hensyn til overholdelse af EU's og de nationale udbudsregler, og at disse fejl udgjorde 22 % af den skønnede fejlprocent²⁴.

Medlemsstaterne nævnte, at uddannelsesprogrammer var det bedste enkeltmiddel til at løse disse centrale spørgsmål. Med hensyn til projekter, som ikke var støtteberettigede, nævnte 78 % af medlemsstaterne, at det er nødvendigt med mere uddannelse til personalet i de nationale/regionale forvaltningsmyndigheder og formidlende organer, og 56 % af dem fremhævede, at det er nødvendigt at målrette uddannelsen.

Irland fremhæver yderligere i sit svar betydningen af dette forhold ved at fremføre, at den mest effektive måde, hvorpå uddannelsesprogrammerne kan gøre gavn, er ved at sikre, at de er målrettede/skræddersyede til de forskellige niveauer i den økonomiske forvaltning og kontrolinstanser, og at de regelmæssigt følges op med genopfriskningskurser.²⁵ Desuden fremhævede Tyskland et problematisk forhold vedrørende uddannelse ved at nævne, at hvis uddannelsen og vejledningen skal dække alle de områder, hvor overtrædelser er mulige, kan det skabe betydelige vanskeligheder²⁶.

På samme vis fremhævede et flertal af medlemsstaterne (78 %), at løsningen på forholdene omkring de ikke-støtteberettigede omkostninger er vejledning og uddannelse til støttemodtagerne. Med hensyn til offentlige indkøb udtrykte en endnu større del af medlemsstaterne (81 %), at den mest effektive måde at forbedre situationen på er uddannelse til personalet i de nationale/regionale forvaltningsmyndigheder og formidlende organer.

Både Letland og Frankrig skrev, at de for tiden er ved at tage initiativer til uddannelser, der skal supplere den uddannelse, der allerede er givet.

Letland skrev i sit svar, at de institutioner, der er involveret i forvaltningen af EU-midler, samarbejder med kontoret for offentlige indkøb og finansministeriet med henblik på at organisere regelmæssig uddannelse til modtagerne i forbindelse med offentlige indkøb. Fra og med 2012 vil den ansvarlige institution/samarbejdsinstitution foretage kontroller før det offentlige indkøb - ud over de kontroller, som kontoret for offentlige indkøb foretager - hvilket vil reducere/forebygge overtrædelser på området for offentlige indkøb²⁷.

Frankrig påtænker at lade dets indenrigsministerium iværksætte uddannelsesprogrammer med specifikke temaer (for eksempel støtteberettigelse og omkostninger) fra og med første kvartal af 2012. Disse uddannelsesprogrammer vil være åbne for ansatte i både de nationale og regionale forvaltningsmyndigheder²⁸.

²⁴ Revisionsrettens beretning for 2010, afsnit 4.20, 4.29 og 4.26, s. 107-109.

²⁵ Arbejdsdokument, bilag III, s. 70-71.

²⁶ Arbejdsdokument, bilag III, s. 65-66.

²⁷ Arbejdsdokument, bilag III, s. 71-72.

²⁸ Arbejdsdokument, bilag III, s. 65.

I kapitlet Samhørighed fremhæver Revisionsretten også, at der er fundet adskillige svagheder vedrørende revisionsmyndighederne i medlemsstaterne²⁹.

Medlemsstaterne tilkendegiver en tydelig præference for to forbedrende foranstaltninger, nemlig 1) anvendelse af detaljerede checklister, som dækker enhver risiko for, at udgifterne ikke er formelt rigtige, og 2) speciel vejledning fra Kommissionen om, hvad og i hvorvidt omfang der skal kontrolleres i forbindelse med revision af projekter og indberetning af revisionsresultater. Anvendelsen af standardmetoder ved prøveudtagning og omlægning af uddannelsen af revisionsmyndighederne blev kun hilst velkommen af 7 % af medlemsstaterne.

Ud over de foranstaltninger, der blev foreslået i spørgeskemaet (bilag III), gav medlemsstaterne yderligere bemærkninger til emnet. Nogle medlemsstater udtrykte bekymring over, hvordan revisionsmyndighederne fungerer. Tyskland fremhævede for eksempel de nøjagtige krav, som revisionsmyndighederne skal opfylde, men nævner samtidig, at der er visse områder, hvor der hersker usikkerhed, for eksempel vedrørende prøverne i forbindelse med små populationer. De tyske myndigheder konkluderer, at

"Kommissionen navnlig bør samarbejde i partnerskab (med revisionsmyndighederne) og undersøge nærmere revisionsmyndighedernes erfaringer med hensyn til metoder og baggrund³⁰."

De litauiske myndigheder fremhævede, at personalet udgjorde et svagt område for dets revisionsmyndigheder, og at det er nødvendigt at højne kompetenceniveauet i revisionsinstitutionen og anvende hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre mindre personalegennemtræk³¹.

Frankrig derimod bekræftede, at dets revisionsmyndigheder ikke var mærket af svagheder³².

4.2 FORENKLING

Med hensyn til forenklinger har et betragteligt antal medlemsstater allerede taget initiativer til at forenkle gennemførelsen af EU-programmerne i den nuværende programmeringsperiode 2007-2013. Estland og Portugal har begge anerkendt betydningen af forenkling i forbindelse med Den Europæiske Socialfond (ESF). Estland skrev, at det havde indført tolv forskellige procentsatser for godtgørelse af udgifter under Den Europæiske Socialfond på grundlag af standardiserede enhedspriser³³. Portugal nævnte også, at ESF-informationssystemet var et centralt instrument til forenkling, der var blevet indført i Portugal i denne programmeringsperiode³⁴.

De fleste lande (20 i alt) nævnte, at de største muligheder for forenkling var i forbindelse med EU-bestemmelserne og ikke de nationale bestemmelser. Et betydeligt antal (11 i alt) var dog også enige i, at der også var muligheder for forenklinger af de nationale bestemmelser. Det fremgår af svarene, at de fleste

²⁹ Revisionsrettens beretning 4.38, s. 115.

³⁰ Arbejdsdokument, bilag III, s. 65-66.

³¹ Arbejdsdokument, bilag III, s. 76-77.

³² Arbejdsdokument, bilag III, s. 65.

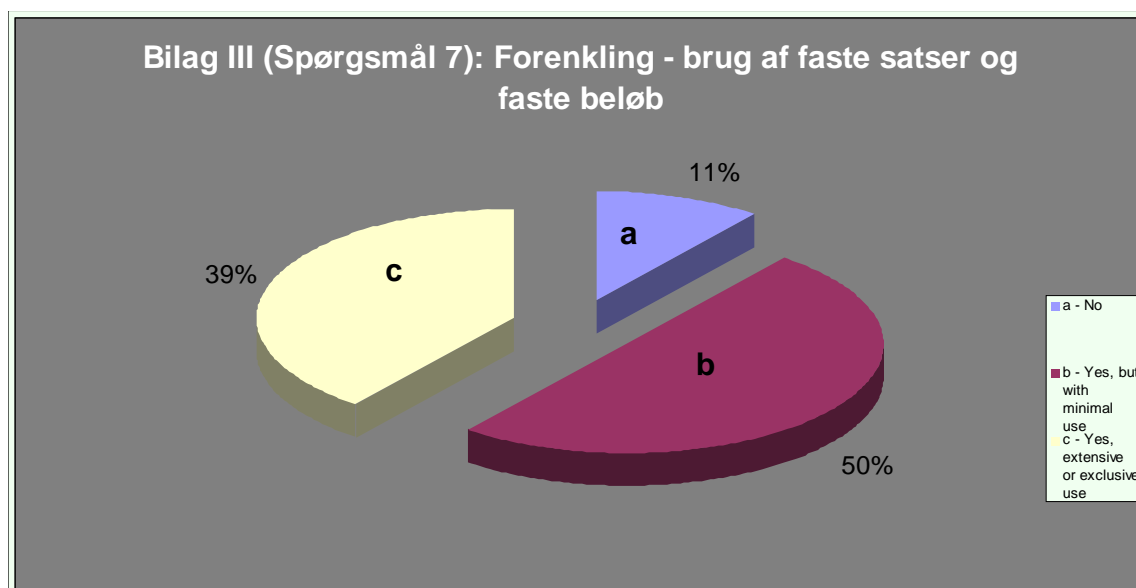
³³ Arbejdsdokument, bilag III, s. 64.

³⁴ Arbejdsdokument, bilag III, s. 79-81.

medlemsstater i det mindste ville gøre en minimal brug af faste beløb og enhedstakster, hvilket også fremgår af nedenstående diagram.

Nogle af medlemsstaterne nævnte de opgaver, som forenklingen medfører. For eksempel fremhævede Irland, at

"en stor del af enhver forenkling af forvalternes og modtagernes arbejde er at tillade fleksibilitet i så vid udstrækning som mulig. Derfor bør alle forslag fra Kommissionen om forenklinger være valgfrie og ikke obligatoriske. Men på medlemsstatsniveau er det dog nødvendigt med en vis ligevægt, da en vis fleksibilitet kan være en fordel for modtagerne, men potentielt ikke forenkle forvaltningsopgaverne, da det kan kræve flere forvaltningsressourcer, end hvis der var fastsat generelle nationale regler³⁵."

5. KONKLUSIONER

Det er opmuntrende at kunne konstatere ud fra resultaterne af Revisionsrettens årsberetning for 2010, at den samlede sandsynlige fejlprocent for Unionens samlede udgifter er under 4 %. Resultaterne er især positive vedrørende politikker, der forvaltes direkte af Kommissionen. På politikområder som Forskning og andre interne politikker, Bistand til tredjelande, Udvikling og udvidelse samt Administrationsudgifter og andre udgifter sker der konstante fremkridt.

Med hensyn til området Landbrug og naturressourcer er situationen forholdsvis stabil med et fejlniveau tæt på væsentlighedstærsklen på 2 %. På politikområdet Samhørighed, energi og transport er det vigtigt at understrege, at fejlprocenten stadig var lavere end i revisionsresultaterne for 2006-2008. Dette er en indikation af, at selv om forvaltningen og kontrolsystemerne på dette politikområde stadig er delvis effektive, er de mere effektive i denne programmeringsperiode end i den foregående periode.

Det fremgår af medlemsstaternes svar til beretningen, at der er en positiv udvikling i tendensen for forvaltningen af EU-midlerne. Medlemsstaterne har informeret om adskillige initiativer, de har taget, og angiver, at de vil fortsætte indsatsen for

³⁵ Arbejdsdokument, bilag III, s. 70-71.

yderligere forbedringer. Forenkling og uddannelse på alle niveauer har fortsat højeste prioritet. Nogle medlemsstater har desuden fremsat supplerende forslag med hensyn til sikring af en effektiv forvaltning af EU-midlerne og en mere gennemsigtig procedure for decharge.